

kunne gennemføres, saa er det dog noget vanskeligt udtryffeligt at slaa fast, at Alt skal være fæst inden 3 Aar. Man kan jo ikke vide, hvilke Hindringer Sagen kunde møde paa sin Vej; der kunde jo komme forskjellige. Det er Ting, som det forekommer mig, at det ogsaa maa være Udvalgets Sag at faae oplyst, hvad det egentlig er, vi gaa ind paa overfor Krigsbestyrelsen eller dette Begreb „Militæretaten“, som her nævnes, naar vi vedtage at ombygge Frederiks Hospital. Det er jo det Mærkværdige, at det vi vedtage er Ombygningen af Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen, meget borgerlige Sager, og samtidig med det vedtage vi saa Ordningen af en hel Del militære Anliggender, om hvilke det i hvert Fald hidtil ikke er gaaet klart, hvor vidt de føre, hvilket Princip der herved slaas fast for Fremtiden. Jeg er bange for, at der i dette egentlig skjuler sig en hel Del Militarisme. Jeg tror, at man tidt tager feil, naar man mener, at Militarismen stikker i, om man faar nogle flere eller nogle færre Soldater eller nogle flere eller færre Baaben. Det er ikke deri, det Militaristiske stikker. Militarismen kommer først frem derved, at de militære Hensyn blive de altoverveiende, og at Militæretaten træder frem som en Stat i Staten, der begynder at foreskrive Lovgivningsmagten og det øvrige Samfund, hvorledes de have at forholde sig, og som „Militæretat“ træder i Forhandling med Staten, saaledes som det lod gennem Krigsministerens Udtalelse i Fjor om, at Militæretaten havde forhandlet med „Staten“ og givet den forskjellige Ting uden at faae Tak derfor. Naar den Slags Udtalelser komme frem, begynder jeg at blive bange for, at Militarismen skal sætte sig fast iblandt os. Jeg veed ikke, for det kan man ikke se, hvor meget der af dette ligger i denne Sag, men jeg vil henstille til det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat, at undersøge meget nøie, hvad man lige overfor Krigsministeriet begiver sig ind paa, naar man tager fat paa disse kultusministerielle Byggeforetagender.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Heller ikke dette synes mig uklart. Det maa følge af sig selv, at i det Dieblit, dette Lovforslag bliver vedtaget af Rigsdagen, har med det Samme Rigsdagen givet sit Bifald for sit Bedkommende — forjaaviddt dette Bifald er nødvendigt — til den med Kommunen afsluttede Kontrakt.

S. Holm: Ja, men saa kommer netop det store Spørgsmaal, hvorvidt Rigsdagens

Bifald er nødvendigt, og derom er Folke-thingets og Ministeriets Begreber i den senere Tid jo blevne saa fuldstændig forskjellige, at der ganske sikkert trænges til en nøie Overveielse af, hvad Ministeriet anser det for nødvendigt at have Rigsdagens Bifald til, og hvad den ikke anser det for nødvendigt at have dette Bifald til. Det har jo Rigsdagen endnu ikke kunnet faae Klarhed over, naar vi have forhandlet med den ærede Krigsminister om Fæstningsværker og militære Foranstaltninger, idet han det ene Aar synes at have havt en noget mindre Forestilling om, hvad der i saa Henseende var nødvendigt, end i det foregaaende, og saaledes er han gaaet videre og videre i det, han har ment at kunne gjøre, uden at Lovgivningsmagtens Samtykke var nødvendigt.

Dinesen: Det forekommer mig, at det er temmelig tydeligt, at hele Lovforslaget er forelagt os her i Rigsdagen, for at vi kunne faae Leilighed til at anfille alle disse Undersøgelser, som det ærede Medlem taler om; men jeg skjønner ikke, at der er Grund til alle de Ophævelser, der gjøres af denne Art, i hvert Fald ikke paa dette Stadium af Sagen. Naar først de Undersøgelser ere foretagne, som der nu gives os Leilighed til at anfille, og naar der efter disse skalde vise sig Vanskeligheder, kunne vi altid tale derom. Jeg vil henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at de Herrer have jo egentlig tidligere foregrebet hele denne Sag ved en Beslutning, der er fattet her i Thinget. Ellers kan jeg nemlig ikke forstaa Meningen med, at man har anvendt den store Kapital til Erhvervelsen af 300 Td. Land, eller hvormegit det nu var, paa den anden Side af Byen til Gyrecerplads for Militæretaten; det maatte dog være under den Forudsætning, at Bevillingen dertil er givet, om man end selvfølgelig her i Thinget har forbeholdt sig, at det maatte blive Thingets og Rigsdagens Sag senere at tage Bestemmelse om Maaden, hvorpaa det Hele skulde gennemføres; dette følger af sig selv; men der maa dog have været den af mig nævnte Mening i at stemme for at anvende saa stor en Kapital, for at stille til Krigsministeriets Raadighed det ikke ganske lille Areal ude ved Valby. Altjaa man vidste, den Gang man gav denne Bevilling, at Spørgsmaalet forelaa om at flytte Frederiks Hospital ud paa Fælleden, og jeg har den Erindring fra de Forhandlinger, som da førtes om Sagen, at da man bestemte sig til at bevilge disse Midler til Kjøbet af Aralet ved Valby, gik man ud fra derved at have fundet et Middel til at kunne for-